

Suðuroyggin og løgtingsvalið

Kristin Michelsen

Valevni fyri Javnaðarflokkin

Eftir 4 ár í løgtinginum, havi eg tikið avgerð um at bjóða meg fram aftur sum valevnið fyri Javnaðarflokkin til komandi løgtingaval og tað skal vera mín vón, at Javnaðarflokkurin verður partur av samgongu eftir 1. september.

Tað skal ikki vera nøkur loyna, at míni fremstu áhugamál eru Suðuroynni at frama. Eg vil arbeiða fyri, at eisini Suðuroyggin fær ágóða av tí vøkstri, ið er í samfelagnum í dag. Høvudsmál míni, um lív skal vera Suðuroynni lagað, eru:

1. Føðideildin á Suðuroyar Sjúkrahúsi skal undir ongum umstøðum latast aftur, so longi fast samband ikki er til meginlandið.
2. Smyril, ið er lívsæðrin hjá Suðuroyingum, skal sigla tríggar túrar um dagin hvønn dag, so at vinnulívið og ferðavinnan í oynni fáa betri treytir at virka undir.
3. Haldast skal fast við raðfestingina av Hvalbiartunnlinum og tunnil til Fámjins skal raðfestast.
4. Nú má og skal Eftirskúlin í Suðuroynni bliva til veruleika.

Visa tit mær tað álít at velja meg inn á Løgting aftur, eru hesi hævudsáhugamálini, ið eg vil arbeiða fyri, umframt nógv annað gott, ið Javnaðarflokkurin stendur fyri.

Farið á val 1. september og veljið ein sterkan Javnaðarflokk á ting.

Kreativa vinnan skal professionaliserast

Kreativa vinnan hevur verið í skjótari menning seinastu árin. Privatir stigtakarar hava saman við tí almenna skipað fyri útflutningsátøkum, men enn er vinnan ov ósjónlig í samfelagsbúskapinum. Nú skal professionaliserast munandi, og vit skulu læra okkum at skapa útflutningskrónur burtur úr mentan okkara

Sunneva Háberg Eysturstein

Professionalisering merkir at umseta kreativitet til vinnu. At miðsavna royndir og kunnleika higartil og skapa vinnuligar karmar fyri ein kreativan marknað, ið hevur støði í Føroyum. Størsti parturin er í tónlistini, men seinastu 10 árin hava fleiri aðrar greinar av føroyskari list fingið luft undir veingirnar, og vit hava eins stóran tørv á at menna bókmentir, sniðgeving, handverks-, films-, leik- og myndlist.

Virksemi í trimum pørtum

Ein partur av arbeiðinum er at halda á við árligu átøkunum at fáa útlendsk bransjufólk higartil at uppliva mentan okkara og stovna samstørv, ið fáa hana út um Føroyar.

Ein annar partur er at bjóða handilsliga frálæru. Áðurnevndu listagreinar eru risastórir marknaðir kring heimin, og at duga at fóta sær í teimum krevur gott innlit í, hvussu teir virka. Útbúgvingarskipanin skal tí kunna bjóða frálæru innan lögfrøði, marknaðarføring og búskap í kreativari vinnu.

Triði parturin er at savna serkunnleika og royndir higartil á eitt

stað, har tey, sum arbeiða kreativt, kunnu heinta ráðgeving um teir móguleikar, sum eru. Móguleikar innan stuðulsskipanir, netverking, sýnisluggatiltøk, lisensar, patent, upphavsrátt, lögfrøði og annað.

Samstarv millum alment og privat

Politiska skipanin skal taka stigið, men viðmerkna sín leiklut sum kveikjari í samanhanginum og gera arbeiðið saman við teimum persónum, fyrirkum og feløgum, ið hava ment kreativu vinnuna og útflutning higartil.

Tað almenna skal ongantíð gjalda meira enn 50 prosent av umsitingini og skal leggja lunn-

ar undir, at vinnan innan eitt avmarkað áramál kann virka privat.

Takast samanum

Kreativiteturin her í landinum hevur uppiborið karmar, sum taka hann í álvara, men sum ikki minst eisini eggja honum at taka seg sjálvan í álvara. Løtan er komin at taka samanum menningina seinastu 10 árin - hvat er gjørt, hvat hevur borið úrslit við sær – og skipa støðugar karmar fyri eina professionella kreativa vinnu, sum kann gagna bæði listafólkum, bransjufólkum og samfelagsbúskapinum.

»Mamma, er tað mikudagur í morgin?«

Bergun Kass

»Mamma, er tað mikudagur í morgin?« ... Spurningur frá smádreingi, ið javnan varð settur mammuni, ið hevði

frí mikudagar.

»Ja! men tað hevði eg ikki gjørt ídag«... Svarið frá mammu til spurning um, hon hevði arbeitt fulla tíð, meðan børnini vóru smá.

»Eg ætli mær ikki at arbeiða eins og mini foreldur hava gjørt« ... Unglingi anno 2015.

Livet skal gå forlæns, men forstás baglæns.

Ikki fyri at geva nøkrum ringa samvitsku, og sjálvsagt eru hesar útsagnir ikki umboðandi alla fjøldina.

Tó gevur hetta ábendingar og óbeinleiðis áheitan um endurskoðan við atlit til, um vit nú hava tað samfelag, vit ynskja okkum.

Figgjarætlan, haldføri, inntøkur og útreiðslur, sparingar ella almenn ígongdsetan .....ju, vit kenna politisku avbjóðingarnar og politisku mekanismurnar og vita, hvussu tær, hvør í sínum lagi, virka í strembanini eftir tíðarhóskandi kjarnuvælfærd, so sum sjúkrahúsi, skúla, eldrarøkt v.m.

Tó má kostnaðurin fyri samfelagsliga kjarnuvælfærd verða í samljóði við privata og persónliga vælfærd, og ikki á tí støði, at vit

menniskjaliga bukka undir og samfelagsliga flyta okkum eitt stig fram og tvey aftur.

Tjóðskaparlig, almenn, vinnulig og persónlig viðurskifti muga hanga saman, og geva tá inntøkur, sum ikki eru tengdar at arbeiðstíðarbrøki, men tengdar at persónligum yvirskoti, nýggjari orku, kreativiteti, nýhugsan og øllum slíkum, ið vit vita kemur meira til sín rætt, tá innara javnvágin er úgangsstøðið.

Eg siggi fleiri og fleiri strongd menniskju, eg siggi unglingar, ið ikki finna seg til rættis í lívinum, eg siggi eldri í 'ingenmandsland'.

Skulu vit hava tað Føroyar, sum er?

Ella tað, sum í størri mun tekur politisk atlit einstaklingi og

persónligu vælfærdini at frama?

Samanumtikið – Ting mugu hanga saman!

»Tað skal loysa seg at arbeiða.« Vit hoyra retorikkini frá seinasta vali, uttan at eg nakrantíð sá køina av fólki, ið ynskti at arbeiða meira. Hinvegin siggi eg køir av fólki, ið ynskir frælsi at velja arbeiðs- og familjukarmar, ið fær tað besta fram í tí einstaka menniskjanum, yngri sum eldri.

Figgjarliga ber nógv til – uppgávan er almenn, arbeiðs- og persónlig virðisraðfesting!

Skrásett parlag skal, millum annað, góðskustempla Føroyar til eitt tíðarhóskandi samfelag

Karlot Hergeirsson

Valevni fyri Framsókn

Framsókn er stovnað, tí brúk er fyri einum flokki, sum talar fyri persónliga frælsinum. At vera liberalur, er, fyri mær, eitt góðskustempl. Hetta góðskustemplið eiga vit eisini at geva okkara landi.

Á sama hátt, sum hin einstaki

borgarin hevur trúarfrælsi, skal hann hava rætt til at gifta seg, óansæð hvørja kynsliga sannføring hann ella hon hevur.

Tað hevur verði, og er, misskilt at Framsókn vil hava giftuna av samkyndum inn í Kirkjuna. Tað er ikki so. Eins og hvør borgari skal hava frælsi, so skal kirkjan og samkomur hava sítt frælsi at gera av.

Fyrst er neyðugt at definera eitt hjúnalag:

Kirkjuliga vígslan hevur tveir partar: ein lögfrøðiligan sáttmála, millum mann og kvinnu, og so eina signing av hjúnabandinum. Tann lögfrøðiligi parturin er nóg mikið, fyri at verða giftur, og hann kann fáast á býráðsskrivstovuni. Hesin parturin, bindur partarnar felags til hvønn annan, sum eitt nú merkir arvarætt, felags búgv, uppihaldsskyldu o.s.fr.

Tað kirkjuliga vígsluritualðið skulu politikarar als ikki blanda

seg í. Tann spurningurin liggur hjá kirkjuni og hjá kirkjuni aleina. Tað kirkjuliga hjúnabandið, eru viðurskiftir, sum kirkjan tekur sær av.

Tað borgarliga hjúnabandið er hinvegin ein lögfrøðiligur spurningur, sum vit, frá politiskari síðu, kunnu taka upp til eftirmeting – Og tað er tíðin komin til nú. Hvat vinna vit, sum land, við at samkynd pør t.d. ikki fáa rætt til at arva og forsyrgja hvønn annan?

Kærleikin millum tveir partar kennir ikki til kyn, líka sum lögfrøðiligar avtalur ikki eiga at kenna kyn. Tá signingin ikki er við, er eitt parlag bara ein lögfrøðilig avtala. Tí átti tað ikki at verið neyðugt, at verið ímóti, av átrúnaðarligum orsökum. Sjálvt um føroyingar flest siga seg vera kristnar, so átti tað ikki at verið nakar trupulleiki at givið samkyndum borgarlig rættindi, til at knýta seg lögfrøðiliga at einum lívsfelaga.